

סנהדרין (צד).

למרבח המשרה ולשלום אין קץ וגו' אמר רבי תנחום, דרש בר קפרא בציפורי: מפני מה כל מ"ם שבאמצע תיבה פתוח, וזה סתום? ביקש הקדוש ברוך הוא לעשות חזקיהו משיח, וסנחריב גוג ומגוג. אמרה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא: רבונו של עולם! ומה דוד מלך ישראל שאמר כמה שירות ותשבחות לפניך - לא עשיתו משיח, חזקיהו שעשית לו כל הנסים הללו ולא אמר שירה לפניך - תעשהו משיח? לכך נסתתם.

מלכים ב (פרק יח)

- (א) ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה:
 (ב) בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים ותשע שנה מלך בירושלם ושם אבי בת זכריה:
 (ג) ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר עשה דוד אביו:
 (ד) הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבת וכתת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההמה היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן:
 (ה) בה' אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו:
 (ו) וידבק בה' לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה ה' את משה:
 (ז) והיה ה' עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשר ולא עבדו:

ישעיהו (פרק לו)

- (א) ויהי בארבע עשרה שנה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשמ:
 (ב) וישלח מלך אשור את רב שקה מלכיש ירושלמה אל המלך חזקיהו בחיל כבד ויעמד בתעלת הברכה העליונה במסלת שדה כובס:
 (ג) ויצא אליו אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הספר ויואח בן אסף המזכיר:
 (ד) ויאמר אליהם רב שקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת:
 (ה) אמרתי אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי:
 (ו) הנה בטחת על משענת הקנה הרצוף הזה על מצרים אשר יסמך איש עליו ובא בכפו ונקבה כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו:
 (ז) **וכי תאמר אלי אל ה' אלהינו בטחנו הלוא הוא אשר הסיר חזקיהו את במתיו ואת מזבחתי ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחו:**

- (ח) ועתה התערב נא את אדני המלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתך רכבים עליהם:
 (ט) ואיך תשיב את פני פחת אחד עבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים:
 (י) ועתה המבלעדי ה' עליתי על הארץ הזאת להשחיתה ה' אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחיתה:
 (יא) ויאמר אליקים ושבנא ויואח אל רב שקה דבר נא אל עבדיך ארמית כי שמעים אנחנו ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה:
 (יב) ויאמר רב שקה האל אדניך ואלך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריאהם צואתם ולשתות את שיניהם מימי רגליהם עמכם:
 (יג) ויעמד רב שקה ויקרא בקול גדול יהודית ויאמר שמעו את דברי המלך הגדול מלך אשור:
 (יד) כה אמר המלך אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם:
 (טו) ואל יבטח אתכם חזקיהו אל ה' לאמר הצל יצילנו ה' לא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור:
 (טז) אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר המלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתי איש מי בורו:
 (יז) עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים:
 (יח) פן יסית אתכם חזקיהו לאמר ה' יצילנו **ההצילו אלהי הגוים איש את ארצו מיד מלך אשור:**
 (יט) איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרים וכי הצילו את שמרון מידי:
 (כ) מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל ה' את ירושלם מידי:
 (כא) ויחרישו ולא ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא תענהו:
 (כב) ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רב שקה: ס

ישעיהו (פרק לז)

- (א) ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית ה':
 (ב) וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא:
 (ג) ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח אין ללדה:
 (ד) אולי ישמע ה' אלהיך את דברי רב שקה אשר שלחו מלך אשור אדני לחרף **אלהים חי** והוכיח בדברים אשר שמע ה' אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה:
 (ה) ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו:
 (ו) ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרו אל אדניכם כה אמר ה' אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי:
 (ז) הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו:
 (ח) וישב רב שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש:
 (ט) וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר:
 (י) כה תאמרו אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור:
 (יא) הנה אתה שמעת אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחריםם ואתה תנצל:
 (יב) ההצילו אותם אלהי הגוים אשר השחיתו אבותי את גוון ואת חרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר:
 (יג) איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך לעיר ספרים הנע ועוה:

(יד) ויקח חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקראוהו ויעל בית ה' ויפרשהו חזקיהו לפני ה':
(טו) ויתפלל חזקיהו אל ה' לאמר:
(טז) ה' צבאות אלהי ישראל ישב הכרבים אתה הוא אלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ:
(יז) הטה ה' אזנך ושמע פקח ה' עינך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אלהים חי:
(יח) אמנם ה' החריבו מלכי אשור את כל הארצות ואת ארצם:
(יט) ונתן את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום:
(כ) ועתה ה' אלהינו הושיענו מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה ה' לבדך:
(כא) וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר ה' אלהי ישראל אשר התפללת אלי אל סנחריב מלך אשור:
(כב) זה הדבר אשר דבר ה' עליו בזה לך לעגה לך בתולת בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלים:
(כג) את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימותה קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל:
(כד) ביד עבדיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת קומת ארזיו מבחר ברשיו ואבוא מרום קצו יער כרמלו:
(כה) אני קרתי ושתיתי מים ואחרב בכף פעמי כל יארי מצור:
(כו) הלא שמעת למרחוק אותה עשיתי מימי קדם ויצרתיה עתה הבאתיה ותהי להשאות גלים נצים ערים בצרות:
(כז) וישביהן קצרי יד חתו ובשו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה לפני קמה:
(כח) ושבתיך וצאתך ובוואך ידעתי ואת התרגוץ אלי:
(כט) יען התרגוץ אלי ושאננך עלה באזני ושמתי חזי באפך ומתגי בשפתיך והשיבתיך בדרך אשר באת בה:
(ל) וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיס ובשנה השלישית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכול ואכלו פרים:
(לא) ויספה פליטת בית יהודה הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה:
(לב) כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר ציון קנאת ה' צבאות תעשה זאת: ס
(לג) לכן כה אמר ה' אל מלך אשור לא יבוא אל העיר הזאת ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סלה:
(לד) בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם ה':
(לה) וגנתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי: ס
(לו) ויצא מלאך ה' ויכה במחנה אשור מאה ושמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרים מתים:
(לז) ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וישב בנינוה:
(לח) ויהי הוא משתחוה בית נסרך אלהיו ואזרמלך ושראצר בניו הכהו ובהרב והמה נמלטו ארץ אררט וימלך אסר חדן בנו תחתיו: ס
ישעיהו (פרק לח)
(א) בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבוא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר ה' צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה:
(ב) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ויתפלל אל ה':
(ג) ויאמר אנה ה' זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול: ס
(ד) ויהי דבר ה' אל ישעיהו לאמר:
(ה) הלוך ואמרת אל חזקיהו כה אמר ה' אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני יוסף על ימיך חמש עשרה שנה:
(ו) ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנתי על העיר הזאת:
(ז) וזה לך האות מאת ה' אשר יעשה ה' את הדבר הזה אשר דבר:
(ח) הנני משיב את צל המעלות אשר ירדה במעלות אחז בשמש אחרנית עשר מעלות ותשב השמש עשר מעלות במעלות אשר ירדה: ס
ישעיהו (פרק לט)
(א) בעת ההוא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה אל חזקיהו וישמע כי חלה ויחזק:
(ב) וישמח עליהם חזקיהו ויראם את בית נכתה ונכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו:
(ג) ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו אלי מבבל:
(ד) ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתם באוצרתי:
(ה) ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר ה' צבאות:
(ו) הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום הזה בכל לא יותר דבר אמר ה':
(ז) ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו והיו סריסים בהיכל מלך בבל:
(ח) ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר ה' אשר דברת ויאמר כי יהיה שלום ואמת בימי: פ

דברים (פרק לב)

(לו) כי ידין ה' עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב:	(כו) אמרתי אפאיהם אשביטה מאנוש זכרם:
(לט) ראו עתה כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל:	(כז) לולי כעס אויב אגור פן ינכרו צרימו פן יאמרו ידינו רמה ולא ה' פעל כל זאת:
(מ) כי אשא אל שמים ידי ואמרת חי אנכי לעולם:	
(מג) הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו: פ	